

TOPURI ȘI LISTE cu privire la evoluțiile de piață 2021-2022

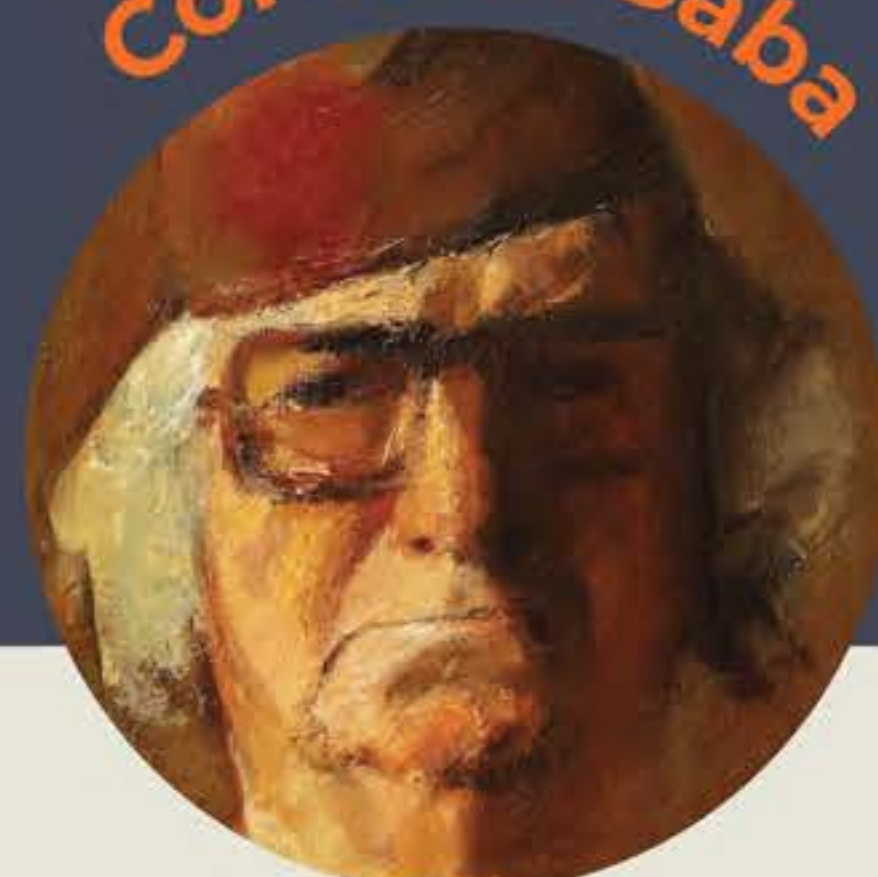
Ștefan Câlția

Sabin Bălaș

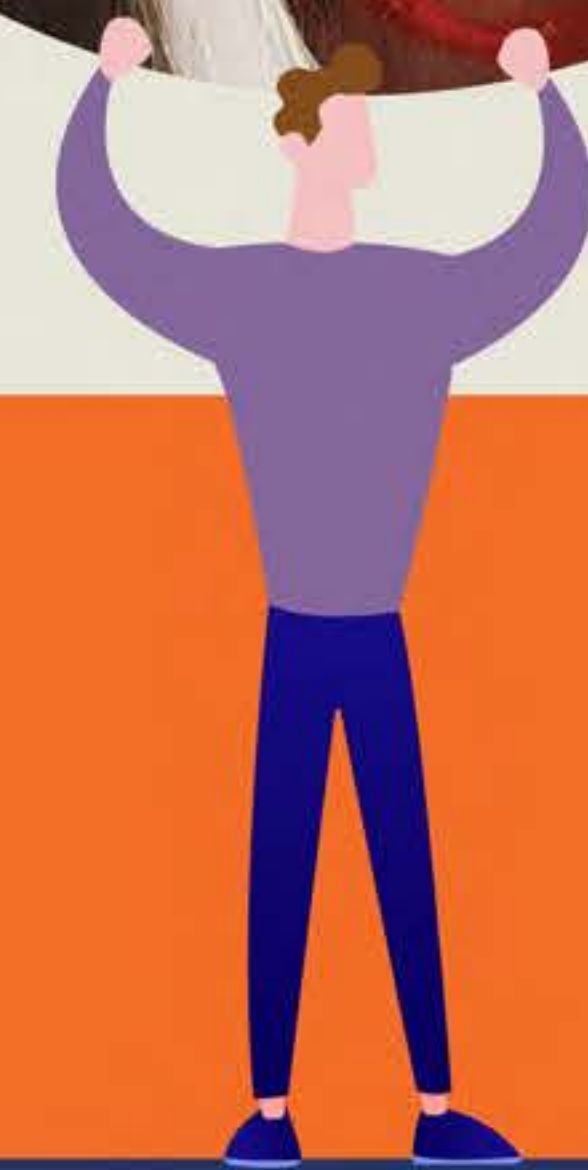

Felix Aftene

Corneliu Baba

TOP 21
contemporani
investibili
pariuri
pentru
viitor

Top 10 clasici peste 100 de mii

cei mai reprezentativi pentru arta
românească importantă, după
rezultatele actuale de piață

Nicolae Grigorescu
340.000 €

Petre Iorgulescu-Yor

1894, Medgidia - 1965, București

Ion Theodorescu-Sion

1882, Ianca, Brăila - 1939, București

top 20 probabilități

de artiști istorici, muzealizați de specialiști,
azi subevaluați în piață 1 000 euro - 10 000 euro

**top 13 supercontemporani
de urmărit**

DANIEL RĂDULESCU

1990, Brașov

IRINA DRAGOMIR

1983, Mangalia

TOP 21
contemporani
investibili
pariuri
pentru
viitor

Corneliu Baba

unul dintre cei doi părinți ai continuității interbelicului românesc în contemporaneitate, având o pictură ce evocă atemporal marea clasicitate, pe drept cuvânt desemnat drept Maestrul

deși grafica sa nu este rară în piață, se absoarbe la multipli de estimare; practic se vinde orice lucrare autentică de Baba (evident sub condiția credibilității sursei și observării cotației corecte de piață, în creștere ușoară, uniformă, practic o dată cu întreaga piața de contemporană, pentru care este un părinte reprezentativ)

aflat pe un trend de moderată creștere, sunt vâdate nu doar picturile sale importante, dar și piesele sale de grafică, fie pasteluri fie pur și simplu schițe în cărbune, majoritatea dublându-și ori triplându-și estimarea atunci când ajung în licitații publice; este unul dintre pariurile noastre că în termen de 2-3 ani va depăși, cu o tranzacție importantă, pragul de 100 de mii de euro într-o licitație publică (la acest moment recordul personal este de 50 de mii, atins pe rând cu 3 tranzacții distincte)

probabil o expoziție retrospectivă (precum cea recent realizată de grupul Art Society/Art Safari în China, itinerantă în 6 muzee importante), l-ar consacra definitiv drept vârf de piață de artă contemporană românească

Felix Aftene

în plină maturitate, versatil, cicluri bine finisate, sugestive și convingătoare, lumi de vis, iradiind o energie bună

ajung la tranzacționare, în medie anuală, nu mai mult de 10-15 lucrări de pictură ori sculptură, iar la acest moment toate se absorb de către piață la prețuri în creștere

trend rapid de creștere, intră la tranzacționare relativ recent (2015-2017, plecând de la cotații modeste de 1-2.000 de euro), pentru ca 5-6 ani mai târziu să evolueze către un minim de 12-15.000 de euro

un revoluționar perpetuu, dând naștere unui secol de suprealism, proaspăt până la final, neîneecat în formulă, a început revanșard, a sfârșit încântător

a creat continuu și toată viața sa îndelungată, cu toate acestea creațiile sale sunt răspândite în lume, majoritatea lor nu se află în România, pe care a părăsit-o (în două rânduri), ci în Franța (dar nu puține în Spania), ceea ce le asigură o piață de lichidizare mai vastă și o cotare mai atomizată, mai obiectivă

majoritatea tranzacțiilor peste 10 mii de euro s-au petrecut în ultimii 5 ani, remarcăm o tendință de creștere în rândul noilor cumpărători/noilor generații, ce au preluat ștafeta cunoașterii și aprecierii lui, credem că va urca către suprafața cotațiilor pieței actuale, având ingrediente care îl recomandă pariului - viu, zglobiu, spumos, interesant, bine realizat

auzim că se pregătește, după retrospectiva de Muzeul Cantini al Marsiliei, o itinerare la București, ce ar grăbi lărgirea cunoașterii sale și instituirea sa drept vedetă a picturii românești a secolului XX

Jules Pejahim

Sabin Bălașa

această vedetă a generației picturii oficiale a anilor '80-90 a încheiat cu succes o tranziție dinspre podiumul elitei financiare ante-decembriste către gustul mai-tinerelor generații, care i-au redescoperit albastrul, muzele, peisajele selenare și simbolurile cosmice, reinterpretându-l și asimilându-l în spațiul expresiei plastice dominante azi

lucrările de Bălașa ies greu din colecții, astfel că ajung rareori la vânzare

revenit în trend și la prețuri substanțiale, dacă în anii 2000 se putea achiziționa cu câteva mii de euro, cotațiile au reajuns în ultimii 2-3 ani între 10 și 30 de mii, cu vârfuri recente către 50 de mii de euro sau peste (pentru lucrări de mari dimensiuni), așadar deja prețuri peste sumele la care vindea în viață; ne așteptăm ca aceste cotații să continueze să se aprecieze, mai ales pentru lucrările mari și foarte decorative

recent recenzat de ediția 7 a Pavilionului Art Safari (2020), având un succes de public peste așteptări

o poveste cu castelani și prințese, încărcată de cavalerism și fabulos

circulă deopotrivă în piața românească și în cea franceză, ies la tranzacționare nu mai mult de 10-20 de lucrări pe an, provenind din expoziții ori colecții, cantitatea este infimă raportat la interesul fidel pe care l-a stârnit în ultimii ani multor colecționari mari, unii dintre ei dedicați creației sale

cotațiile sunt în creștere, raportat la momentul descoperirii sale de piața românească, de acum cca 10 ani a crescut de cca 3-4 ori

Georges Mazilu

un suprealist tandru, ale cărui lumi făurite sau rememorate au cucerit toate generațiile de colecționari

se absoarbe tot ce ajunge în piață, vânzarea peste maxima estimărilor este garantată, colecționarii literalmente "se bat" pe picturile sale, oferta scade pe măsură ce artistul avansează în vârstă, deși cotațiile devin din ce în ce mai pretențioase

o evoluție fulminantă, creștere medie de 30% pe an în ultimii zece ani

recent expoziție la Muzeul Național de Artă al României, precum și la cel al Moldovei

Ștefan Câlția

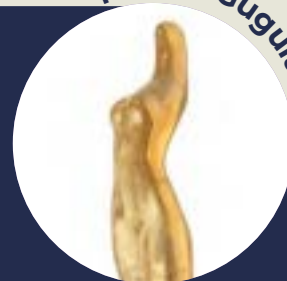
aur lichid, corespondentul tridimensional al lui Bălașa

sculptor prolific, dar preocupat de buna finisare a siluetelor sale auri, este nelipsit din licitațiile de artă contemporană, pe cât este de abundent dorit și cerut

în ultimii 5-6 ani cotațiile sunt în creștere, reușindu-se îi câteva vârfuri (de 20-30-40 de mii de euro), pentru piese de mari dimensiuni și atent șlefuite

polemist postmodernist, pictor al anecdoticului urban, între satiră blândă și nostalgie verde

pictor prolific, explorator răbdător și suveran al temelor sale, pe care le declină cu umorul cu care le compune, a populat casele elitelor profesionale și administrative, dar lirismul său bucură de o lichiditate crescută, aproape perfectă

în ușoară apreciere, foarte căutat, din ce în ce mai greu de procurat în piață, lucrările sale au început să depășească cu regularitate maximele estimărilor

recentă retrospectivă la ediția din 2020 a Art Safari, extrem de apreciată

Constantin Piliuță

Sorin Ilfoveanu

o carieră prodigioasă de creionat personajele sale inconfundabile, gracil definite, într-o așteptare votivă, martori nevinovați ai unor rosturi simple, de susținere a boltelor

pictor prolific, dependent de pensula și modelele sale, este un nume stimat și frecvent întâlnit în casele bune

cu întârziere, am aprecia, cotațiile sale sunt în binemerită creștere, cunoscut de toată lumea și cultivat de toată lumea, cererea pentru un Ilfoveanu se va lărgi, iar forța sa de alimentare a pieței cu lucrări noi va scădea

în România a pictat franțuzește, în Franța a pictat americănește, un voluntar profund, desupra temelor mundane, un cosmogonic prin vocație

relativ recenta punere în vânzare a patrimoniului galeristului său francez a creat în piața imaginea accesului lejer la lucrările sale, precum și a prețului accesibil, acestea însă, odată absorbit în colecții, se vor estompa curând, iar Damian va redeveni rar și pretențios

monumentalist prin viziune, are în premisă amploarea, ca subiect și dimensiune, astfel profil instituțional, precum și aptitudinea de a genera prețuri mari pentru lucrări importante (iar toate lucrările sale "par" importante); credem că în termen de 5-10 ani vom vedea lucrări de Damian urcând la prețuri între 50 și 100 de mii de euro

Horia Damian

definiția reușitei internaționale fără precedent pentru arta românească, intersecția mai multor calități esențiale pentru reușită, simple dar rare împreună, de la talent, la muncă, la seriozitate, la erudiție, la disponibilitatea de a face echipa potrivită cu profesioniștii pieței

oferta este extrem de restrânsă, piese noi apar rar și în piața de artă, iar cotațiile ciclurilor recente sunt deja prohibitive pentru clientela românească

abia intrat în arena leilor, deja tranzacționat la milioane de dolari pentru orice piesă de dimensiuni respectabile (și trăgând să depășească plafonul de 10 milioane), este în continuare în relativă creștere, fiind marketat profesionist și vedetizat

Adrian Chenie

un patriarh al abstracției postmoderniste destinse, nepăsător la dogme, egal cu sine și cu pictura sa solid arhitecturată

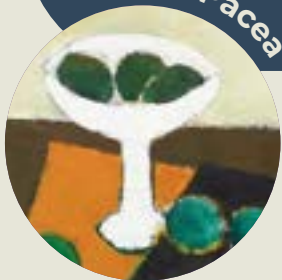

artist îndrăgit, stimat și colecționat, prezent în toate casele bune, a produs mult și este ușor recognoscibil, opera sa a fost și rămâne nu doar monedă de schimb, cât punct concentrat și decorativ de energie, util oricărui design de ambient interior, va continua să placă și să circule

cota sa evoluează încetșor, organic, pe măsura maturizării gustului pentru abstracție, dacă acum zece ani lucrările sale se tranzacționau la 1-3 mii de euro, astăzi au urcat către 3-5 mii de euro, iar perspectiva este de creștere

Ion Pacea

caz singular, de rară forță, de fenomen natural (tsunami), coborât direct din marii maestri, inimitabil, fără urmași, breșa în dulcea noastră interbelicitate prin care arta românească a irumpt dincolo de crusta franțuzească, în universal

în majoritate muzealizat, ce a lăsat în colecții și iese în piață, practic câteva lucrări pe an, 3-4 lucrări, se absoarbe numaidecât

rare și din ce în ce mai dorite, în ciuda tichetului mare de intrare, a depășit de curând pragul de 100 de mii de euro de mai multe ori; va fi deasupra valorii momentului pieței de contemporană, deopotrivă un mare clasic cât și un mare contemporan, neclasabil temporalicește

Ion Țuculescu

teoretician al zoologiei barocului contemporan, pictează recuzita unor întrebări mari cât o catedrală, neformulate, latente

pictează monumental, cât alții lucrează un ciclu întreg, o partitură complexă, astfel că nu ajung în piață mai multe de câteva pe an

importante prin amploarea și rigurozitatea creației plastice, nu doar prin tâlc, impun prețuri din ce în ce mai mari, receptate drept firești de piață, dacă acum 5-6 ani se vindea în jurul valorii de 5 mii de euro, acum a urcat între 10 și 15 mii de euro (este drept că și dimensiunile au crescut)

Gheorghe Fiki

poet al orașului de beton, al singurătății urbane, al gestului banal și lucrurilor mărunte, care ne intersectează cotidian agendele existențiale

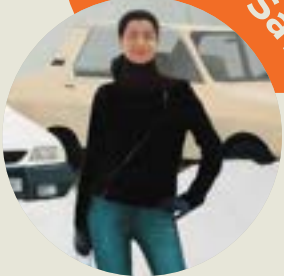

puține lucrări în piață, aproape niciuna provenind din expoziții organizate în România, mai degrabă din expoziții organizate în străinătate, ceea ce implică/determină raritate

ceea ce pune presiune pe preț, care va crește în anii ce vin, inclusiv pe măsură ce artistul va deveni mai cunoscut la nivel local

Șerban Savu

părinte al curentului spiritualist ortodoxist, revalorificator al tradiției, experimentator abstractizator al școlii de pictură peisagistică de la Poiana Mărului, Bernea este privit astăzi nu doar ca un intelectual ce nu a pactizat cu sistemul, dar și drept o coordonată fundamentală a postmodernismului românesc

apare rar în piață, majoritatea lucrărilor (sau oricum foarte multe) fiind deja în colecții instituționale, de regulă lucrările se vând peste maxima estimărilor

un nume rar și puternic, având impozanța unui muzeu, nu tematica ortodoxistă va fi cea care îl va menține în interes, cât dimensiunea respectului generalizat în comunitatea colecționistică pentru rezistența opțiunii sale morale și gravitatea necomplicată cu care a tratat tradiția, estimăm că piața îl va trata drept un clasic al contemporanei iar lucrările sale își vor spori valoarea, în zona superioară a ecartului care se va crea între clasicii contemporanei și contemporana propriu-zisă

îi datorăm fala de azi a Muzeului Țăranului

al doilea părinte, dintre cei doi tați, ai continuității interbelicului românesc în postmodernitate, a doua autostradă stilistică care a jalonat acele evoluții decente într-o perioadă în care propaganda, printr-un mesaj nesincer, golea opera de conținut

a pictat mult, avea plăcerea lucrului; deși este "instituționalizat", sunt mulți Ciucureni în colecții private, încât să asigure pieței sale o bună lichiditate și rămânere în atenție

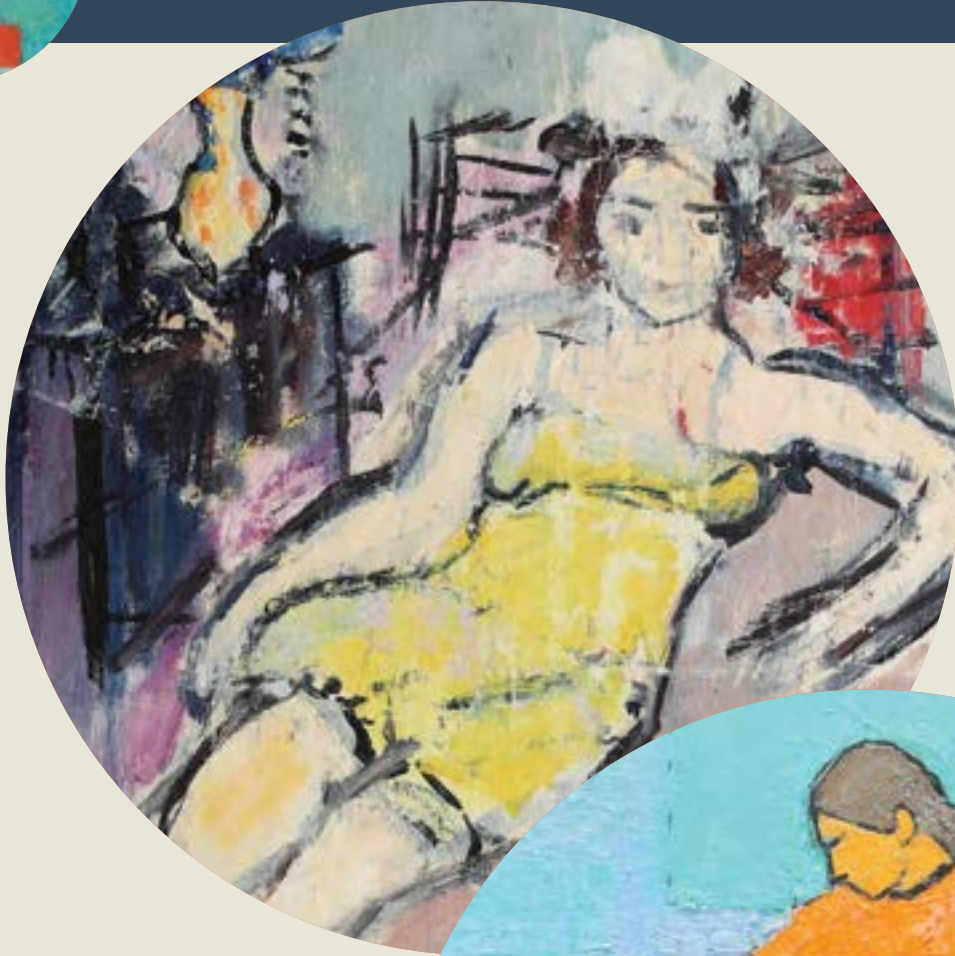

artist "established" în piață, nu își caută locul, deja dincolo de judecăți de valoare, place prin forță, culoare și rafinement, va crește o dată cu conturul și adâncimea pieței de contemporană

artist variat, convingător în toate perioadele, poate "ține" o retrospectivă de proporții, o viitoare expoziție amplă a tuturor preocupărilor sale stilistice va face senzație

Alexandru Ciucureni

șesătoare la războiul imaginației, de eroi și fabule construite ingenuu din crâmpoșe de amintiri, angajate cu abnegație în dinamica lumilor lor inofensive

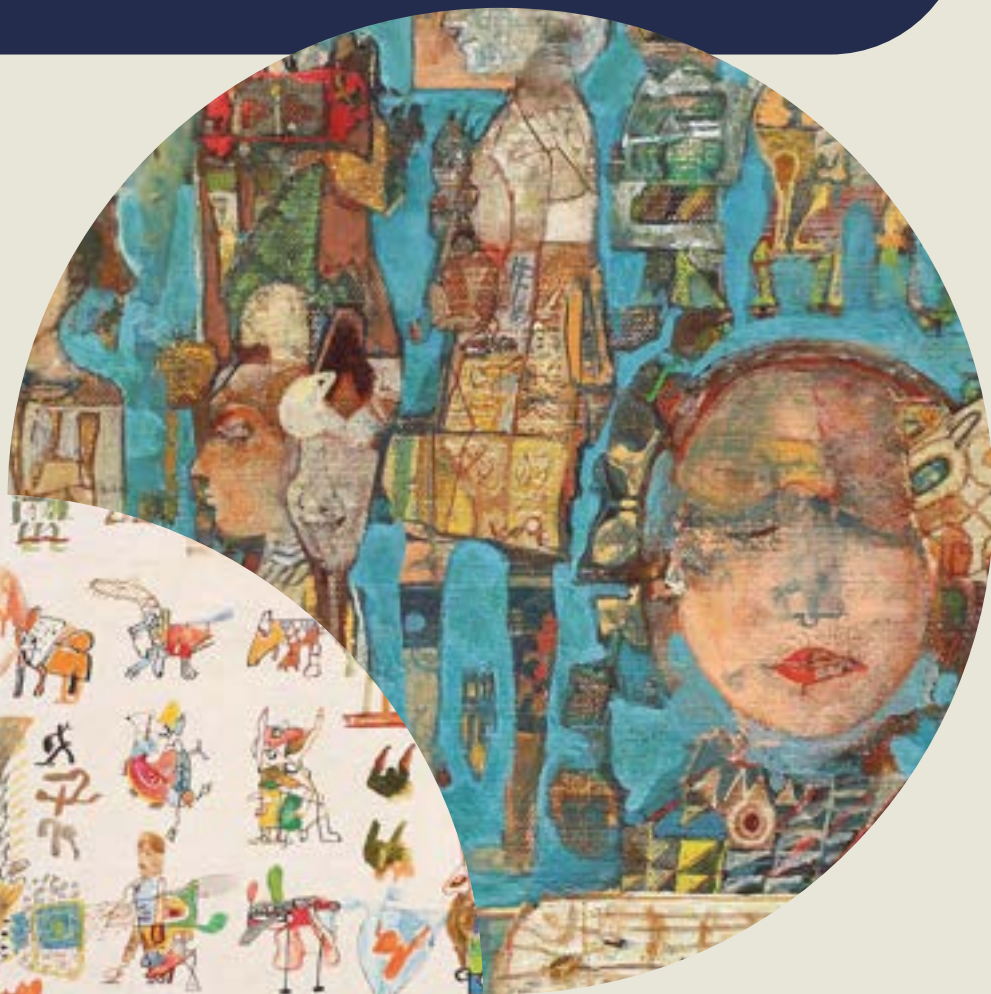
puține lucrări în piață, poate și pentru că sunt larg răspândite, am întâlnit în colecții din SUA, Franța, Belgia, Germania etc.; adăugând și că dedica mult timp realizării meticuloase a unei lucrări, înțelegem de ce nu întâlnim cu ușurință în piață un Năpăruș, când îl întâlnim se absoarbe întotdeauna, de regulă peste maxima estimării, place și atunci când clientela nu este familiarizată cu numele

este probabil artista femeie care place întotdeauna și cel mai sincer, tuturor vârstelor și formațiilor colecționarilor, astfel că avem așteptarea rațională ca cotația să se aprecieze din timp în timp

recentă expoziție la MNAC, cu majoritatea lucrărilor strânse din colecții din străinătate precum s-a întâmplat, în anii 2000, cu expozițiile Damian

postmodernist de mare forță de sinteză, dedat unor cicluri de abstracție lirică riguros explorate și construite, hipnotice și recognoscibile

la acest moment de evoluție a pieței de artă (contemporană), circulația abstracției este latentă, inerțială, estimăm însă că în următorii ani își va spori viteza de circulație, forța ei decorativă ajungând în gust (a apărut din fuga de realitate, va fi din nou apreciată câtă vreme prilejuiește un sejur vizual dincolo de cauzalitățile cotidiene)

momentan într-un con de umbră, mizăm pe reaprecierea sa treptată, pe măsura dezvoltării gustului pentru abstracție, opart, artă gestuală, artă obiectuală; recognoscibilitatea unor Gheorghiu, Pacea, Vincențiu Grigorescu, Romul Nuțiu va contribui la totemizarea lor și la asigurarea unei piețe

Alin Gheorghiu

spațiu de întâlnire a spiritului lui Baba cu metafizica, un aranjor de artă de mare finețe, surprindea datele frumuseții în preajma sa și le redispunea durabil drept pictură sau obiect de artă

absent din piață, aproape maniacal în cât privește controlul asupra artei sale, nu a dorit să vândă ori să fie vândut, astfel că prezența sa este infimă

calitatea ireductibilă a artei sale, ce va începe treptat, după recenta tecere în neființă a maestrului, să circule, va tranzacționa probabil la prețuri în creștere orice apariție

Henry Mavrodin

un metafizician în haine vesele, de concluzie bună, de avangardă târzie, italiană, ce s-a desăvârșit ca stil după anii '50

apar rar în circulație, majoritatea creației sale fiind în expunerea Casei Memoriale, însă sunt favorizate de buna lor calitate, cam tot ce circulă în piață (autentic) fiind lucrări reprezentative, expresie convingătoare a talentului său serios, neexpeditiv

semințele aprecierii sale au fost sădite: cataloage, expoziții, casă memorială, o demnă și constantă pledoarie a fiului său întru cunoașterea operei țipoiene, rezultatele suntem convinși că vor crește treptat

Alexandru Țipoia

Andrei Chintilă

reprezentantul cel mai neconvențional al unei familii de artiști pur-sânge, sincer, direct și tragic, expresie pură a evazionismului optzecist

artistul a trăit puțin, nu sunt multe lucrări în piață, iar nicio lucrare nu este lejeră, toate sunt profunde cât o carte de idei, cu niciuna nu te însoțești facil, necesită lectură, iar timpul este de esență

la acest moment cotația sa este stabilă, credem însă ca va urca, pentru că treptat îi va fi percepută originalitatea și va deveni definitiv pentru mentalitatea rebelă a generației '80

se apropie o expoziție retrospectivă la MNAC

Nicolae Grigorescu
340.000 €

Nicolae Tonitza
290.000 €

Ștefan Luchian
170.000 €

Samuel Mütznér
160.000 €

Theodor Aman
160.000 €

Camil Ressu
47.500 €

Ion Țuculescu
140.000 €

Ion Andreescu
135.000 €

Victor Brauner
120.000 €

Nicolae Vermont
110.000 €

Top 10 clasici peste 100 de mii

cei mai reprezentativi pentru arta românească importantă, după rezultatele actuale de piață

1. Nicolae Grigorescu

pictorul național. nimeni nu a surprins mai bine rădăcinile: chipuri oacheșe, coline cu orizont, natură reavănă cu oameni blânzi

2. Nicolae Tonitza

geniul copilăriei. chipuri inocente și sentimente profunde, universal umane

3. Ștefan Luchian

înnoitorul picturii românești. flori din culori curate, la întâlnirea art nouveau-ului cu neo-romănescul

4. Samuel Mutzner

pe urmele lui Claude Monet. cel mai internațional impresionist român, nu doar în tușă, dar și în curiozitatea sa universalistă, plecat într-o călătorie liberă prin lumea impresionistă

5. Theodor Aman

primul pictor român modern, întemeietul școlii românești de artă; și unul dintre primii organizatori de mondenitate bucureșteană, balurile sale, ținute peste drum de sediul Artmark, erau celebre

6. Camil Ressu

arhitect al imaginii identității noastre naționale, sculptând țărănci-cariatide și țărani de Rebreanu, din volume clare și luminoase, așa cum le-a învățat din Cezanne, totodată cel mai durabil șef de școală interbelică de pictură, care își învață elevii acel desen umanist care le permite să supraviețuiască marea artă a picturii clasice ulterior, în perioada marilor provocări ale socialismului și postmodernismului

7. Ion Țuculescu

unicul și irepetabilul. inspirat din românitățile și din întreaga cultură a lumii a creat o sinteză ireproductibilă, astfel că nu a avut urmași, ci doar exegeți

8. Ion Andreescu

pictorul sincerității. dacă realitatea are două fațete, Grigorescu a încălzit-o pe cea lirică, Andreescu a surprins-o pe cea austeră, autentică

9. Victor Brauner

poate cel mai curajos pictor român (pandantul curajului lui Brâncuși în sculptură). nu doar modernitate, nu doar avangardă, ci un univers avangardist propriu, realizat într-o tehnică proprie

10. Nicolae Vermont

pictorul fin de siecle, al înfloririi burgheziei elegante a Bucureștilor. pictura sa are parfum, atitudine și dichis

top 20 probabilități
20 de artiști istorici, muzealizați de specialiști
 azi subevaluați în piață (1 000 euro - 10 000 euro)

Ștefan Dimitrescu

1886, Huși - 1933, Iași

 cunoscut drept perechea lui Tonitza, cel mai bun prieten al său, cu care se afla într-o relație reciprocă de echilibrare. Dacă pictura are un yin și un yang, ea își alcătuiește armonios viziunea din yang-ul Tonitza, care a redat solaritatea și vitalitatea lumii, alături de yin-ul lui Dimitrescu, care i-a surprins interiorul, seriozitatea, destinul. aceeași relație de surprindere a celor două fețe ale lumii pe care o regăsim și la binomul Grigorescu-Andreescu

 o viitoare expoziție care să prezinte în oglindă felul în care se completează, se echilibrează reciproc creațiile preferatului publicului Tonitza și ale lui Dimitrescu îl revela colecționarilor contemporani, lămurind de ce este evidențiat de muzee în egală măsură cu Tonitza

2

Jean Alexandru Steriadi

1880, București - 1956, București

mână excepțională, cu nimic mai prejos de cea a lui Dărăscu, unul din cele 5 primele talente ale impresionismului târziu românesc (Mutzner, Dărăscu, Lucian Grigorescu, Steriadi, Bălțatu)

semi-cotat în piață, căci apare rar la tranzacționare, nu lipsește însă din oricare muzeu românesc de artă; o retrospectivă îi va restaura probabil cota tangent evoluției celei a mult mai frecvent întâlnitului Dărăscu

3

Eustațiu Stoenescu

1885, Craiova - 1957, New York

un mare talent (poate prea mare, încât să picteze și în afara simțirii sale?), considerat în epocă printre cei mai mari portrețiști din Europa, în tradiția unor Boldini și Lawrence; penel aristocratic, emigrat în SUA, cenzurat în perioada regimului socialist, în curs de reinstituire

se apropie o viitoare expoziție retrospectivă organizată în capitală (după cea din anii '90 de la Muzeul de Artă din Craiova), care va uimi și va convinge mai noile generații colecționiste

4

Ion

Theodorescu-Sion

1882, Ianca, Brăila - 1939, București

talent versatil și curios, a dus la desăvârșire fiecă stilistică pe care a testat-o (și le-a mixat interesant, cu haz de alchimist, de la pointilismul simbolist la un constructivism tradiționalist solid arhitecturat), om frumos și amant redutabil, a impresionat generațiile contemporane lui, a lăsat o moștenire artistică bogată, variată și durabilă

și în a sa privity se apropie o expoziție retrospectivă de amploare, ce îl va reinstitui drept unul dintre marii moderniști ai artei românești

5

Constantin Artachino

1870, Giurgiu - 1954, București

unul dintre acei artiști, români sau universali, care place ochiului imediat; pictează luminos, senin, cu culori de catifea, din generația lui Luchian și Vermont și tovarăș cu aceștia, la bune și la rele, la premii dar și în comitetele de revoluționare a artei

mica expoziție dedicată lui Artachino în 2004 de Muzeul Național de Artă, insuficient comunicată, a trecut relativ neobservată, artistul poate susține o retrospectivă de proporții, care să încante și să convingă

6

Ștefan Popescu

1872, Fințești, Buzău - 1948, București

un pictor al liniștii, un impresionist al calmului, al peisajelor cu suflet (sau al sufletului peisajului), ireproșabil tehnic, mult apreciat și premiat în vremea sa

din păcate ultima expoziție Ștefan Popescu, în ciuda faptului că practic toate muzeele importante din România îl evidențiază în expoziția lor permanentă, a avut loc în anii '40; o mică expoziție retrospectivă a unora dintre preocupările acestuia, de pictură documentară a călătoriilor sale în manieră impresionistă, așadar departe de a conține toată opera acestuia, se va deschide în toamna a.c., în cadrul Art Safari

7

Lucian Grigorescu

1894, Medgidia - 1965, București

 cel ce a dus la superlativ disoluția luminii asupra formei, postimpresionistul cel mai original dintre români, deși cea mai lungă dintre perioadele sale creatoare a trăit-o în Provence, unde lumina invadează și topește volumele

 deși în colecția permanentă a tuturor muzeelor importante din România, iar Muzeul de Artă din Medgidia i-a purtat numele (închis în 2009 din lipsă de fonduri), ultima expoziție Lucian Grigorescu a fost organizată în anii '40 (după ce în 1938 expunea la Bienala de la Veneția); o retrospectivă va ului iubitorii de artă modernă prin originalitatea și forța impresionismului său și îl va reinstitui drept unul dintre cei mai mari coloristi ai picturii românești moderne

8

Petre Iorgulescu-Yor

1894, Medgidia - 1965, București

modernist sintetic, de talent, de calibrul unor Sion ori Iser, cu amprentă stilistică unică și ușor recognoscibilă

o scurtă expoziție organizată în 2005 de Muzeul Național de Artă, însoțită de un catalog în tiraj restrâns, insuficiente pentru reamintirea acestui modernist interesant și apreciat în perioada interbelică, pasionat de Balcani și culoare; opera poate face cu succes față unei retrospective spectaculoase

9

Adam Bălțatu

1899, Huși, Vaslui - 1982, București

 asemănător lui Sion pentru talentul și reușita cu care a abordat diversitatea stilistică și iscusința cu care a sintetizat preocupările moderniste ale vremurilor sale, deseori opuse, unul dintre impresionisti târzii de prim rang ai picturii românești

 cu o ultimă expoziție în anii '60, amintirea lui Bălțatu este întreținută doar de expozițiile permanente ale muzeelor românești și dragostea colecționarilor pentru impresionism; poate ține o retrospectivă uimitoare, prin diversitate de preocupări stilistice și văltoare de lumini calde și colorate

10

Vasile Popescu

1894, București - 1944, București

modernist plin de rafinament și decorativitate, ce compune intelectual, din vată colorată, puternic influențat de moderniștii francezi (mai ales Dufy și Matisse)

s-a bucurat de o splendidă expoziție retrospectivă organizată de Muzeul Național de Artă în 1998, dar între timp generațiile colecționistice s-au succedat, iar rafinamentele lui Vasile Popescu au alunecat din atenție

11

Lucia Dem Bălăcescu

1895, București - 1979, București

modernistă de temperament, regizând poate scenele cu cele mai multe personaje din pictura românească, are un stil distinctiv și o amprentă vizuală greu de uitat

cu o ultimă expoziție, la Muzeul Național de Artă, la sfârșitul anilor '70, această artistă torențială și năstrușnică, cu un stil ilustrativist și povești pline de picanterie poate ține cu succes o retrospectivă interesantă de nivel național

12

Alexandru Moscu

1896, Bârlad - 1979, București

desenator de mare acuratețe, în tradiția marilor clasici, a încercat să realizeze - și deseori a reușit - marea artă, atât în interbelic dar și ulterior în realismul socialist

nu știm ca rețeaua muzeală românească să îi fi organizat vreo retrospectivă; suntem însă de părere că este doar una dintre foarte multele omisiuni ale sistemului, surmontabilă în privat printr-o expoziție de o mare forță, care poate tăia răsufierea

13

Henri Catargi

1895, București - 1979, București

poate cel mai cartezian modernist român, compoziții echilibrate,
cu economie de culoare, imuabil construite, adresate doar celor
ce aud muzica discretă a sferelor

14

Max Arnold

1897, Iași - 1946, București

cunoscut mai degrabă drept acuarelist (drept cel mai mare acuarelist peisagist român), uleiurile sale sunt cel puțin la fel de expresive - explozii de culoare

din păcate au trecut 50 de ani de la ultima expoziție din anii '70 realizată lui Max Arnold de Muzeul Național de Artă (Muzeul de Artă din Botoșani i-a dedicat o mică expoziție anul trecut)

15

Gheorghe Vânătoru

1908, Oltenița, Călărași - 1983, București

unul dintre primii și cei mai importanți expresioniști români, Vânătoru a fost în mare vogă până în anii 2000, pentru ca ulterior, pe fondul neorganizării de expoziții și intrării în competiție de sens cu contemporana, capitalul său de atenție să scadă la o cotă de avarie, are datele artistice să evolueze cu siguranță mai bine în viitor

cu o expoziție relativ recent dedicată de Pinacoteca București în 2011, pictorul poate beneficia de o mare și completă retrospectivă, care să îl replaseze în topul interesului pieței, cel puțin raportat la actualitatea sa cromatică

16

Dumitru Ghiață

1888, Colibași, Mehedinți - 1972, București

un artist special, practicând un postimpresionism viguros de notă rustică și incorporând o suavă naivitate, considerat specific național, a fost larg colecționat către sfârșitul perioadei interbelice, dar și durabil în postbelic

cu o ultimă mare expoziție în 1967, artistul a rezistat vreme îndelungată în atenția și stima publică dată fiind vizibilitatea permanentă a Casei sale Memoriale din str. Dr. Clunet, ce a fost însă la rândul ei închisă acum cca 20 de ani; cu postimpresionismul său particular și original de bună calitate, cu românismul său duios și decent, o retrospectivă a operei sale ar impresiona și conta semnificativ în piață

17

Alexandru Moser Padina

1904, Padina, Buzău - 1994, Zurich

postimpresionist de talent, cu tușă de o mare expresivitate, rar în piață și colecții, emigrează după război în Elveția, unde ocupă un loc onorabil în dicționarele de pictură modernă

nu ne amintim să fi văzut vreun catalog de expoziție retrospectivă acestui mare preferat al lui Zambaccian, dar suntem convingeți că ar putea susține o importantă și revelatorie expoziție

18

Paul Miracovici

1906, Frumoasa, Harghita - 1973, București

unul dintre rafinații interbelicului, câștigat ireversibil de partea solarității și picturii de atmosferă, reproduce static ceea ce la Lucian Grigorescu curge; a fost și fondatorul afișului turistic modern

cu o ultimă expoziție în anii '80, o retrospectivă Miracovici ne-ar șoca prin europenitate și contemporaneitate; nu pictează simple peisaje, ori simple naturi statice, lucrările sale au prezență, au spirit

19

Alexandru Satmari

1871, București - 1933, București

părtaș al celei mai mari dinastii artistice românești, familia szathmary-storck, arta sa se află la intersecția, uneori neașteptată, dar în sinteza lui izbutită, a mai multor stiluri sau vremuri, de la academism la impresionism, la tradiționalism, la simbolism etc.

20

Ștefan Constantinescu

1898, Târgu Ocna - 1984, București

postimpresionist de marcă al perioadei interbelice, cu un colorit sobru amintind de Iser și Derain, dar o vibrație a tușei disolutive de contururi asemănătoare celei practicate de Lucian Grigorescu

cu o ultimă expoziție retrospectivă organizată de Muzeul Național în 1984, Ștefan Constantinescu a alunecat treptat în afara memoriei noastre, chiar dacă reținea atenția colecționarilor în Saloanele Oficiale și face parte din patrimoniile tuturor muzeelor românești mari; o nouă retrospectivă, la 50 de ani de la ultima, l-ar reinstitui în gala modernității românești importante

Ștefan Dimitrescu

cunoscut drept perechea lui Tonitza, cel mai bun prieten al său, cu care se afla într-o relație reciprocă de echilibrare. Dacă pictura are un yin și un yang, ea își alcătuiește armonios viziunea din yang-ul Tonitza, care a redat solaritatea și vitalitatea lumii, alături de yin-ul lui Dimitrescu, care i-a surprins interiorul, seriozitatea, destinul. aceeași relație de surprindere a celor două fețe ale lumii pe care o regăsim și la binomul Grigorescu-Andreescu

o viitoare expoziție care să prezinte în oglindă felul în care se completează, se echilibrează reciproc, creațiile preferatului publicului Tonitza și ale lui Dimitrescu, îl va revela colecționarilor contemporani, lămurind de ce este evidențiat de muzee în egală măsură cu Tonitza

2

Jean Alexandru Steriadi

mână excepțională, cu nimic mai prejos de cea a lui Dărăscu, unul din cele 5 primele talente ale impresionismului târziu românesc (Mutzner, Dărăscu, Lucian Grigorescu, Steriadi, Bălțatu)

semi-cotat în piață, căci apare rar la tranzacționare, nu lipsește însă din oricare muzeu românesc de artă; o retrospectivă îi va restaura probabil cota tangent evoluției celei a mult-mai-frecvent-întâlnitului Dărăscu

3

Eustațiu Stoenescu

un mare talent (poate prea mare, încât să picteze și în afara simțirii sale?), considerat în epocă printre cei mai mari portrețiști din Europa, în tradiția unor Boldini și Lawrence; penel aristocratic, emigrat în SUA, cenzurat în perioada regimului socialist, în curs de reinstituire

se apropie o viitoare expoziție retrospectivă organizată în capitală (după cea din anii '90 de la Muzeul de Artă din Craiova), care va uimi și va convinge mai-noile generații colecționistice

4

Ion

Theodorescu-Sion

talent versatil și curios, a dus la desăvârșire fiecă stilistică pe care a testat-o (și le-a mixat interesant, cu haz de alchimist, de la pointilismul simbolist la un constructivism tradiționalist solid arhitecturat), om frumos și amant redutabil, a impresionat generațiile contemporane lui, a lăsat o moștenire artistică bogată, variată și durabilă

și în a sa privință se apropie o expoziție retrospectivă de amploare, ce îl va reinstitui drept unul dintre marii moderniști ai artei românești

5

Constantin Artachino

unul dintre acei artiști, români sau universali, care place ochiului imediat; pictează luminos, senin, cu culori de catifea, din generația lui Luchian și Vermont și tovarăș cu aceștia, la bune și la rele, la premii dar și în comitetele de revoluționare a artei etc.

mica expoziție dedicată lui Artachino în 2004 de Muzeul Național de Artă, insuficient comunicată, a trecut relativ neobservată, artistul poate susține o retrospectivă de proporții, care să încante și să convingă

6

Ștefan Popescu

un pictor al liniștii, un impresionist al calmului, al peisajelor cu suflet (sau al sufletului peisajului), ireproșabil tehnic, mult apreciat și premiat în vremea sa

din păcate ultima expoziție Ștefan Popescu, în ciuda faptului că practic toate muzeele importante din România îl evidențiază în expoziția lor permanentă, a avut loc în anii '40; o mică expoziție retrospectivă a unora dintre preocupările acestuia, de pictură documentară a călătoriilor sale în manieră impresionistă (așadar departe de a conține toată opera acestuia), se va deschide în toamna a.c., în cadrul Art Safari

7

Lucian Grigorescu

cel ce a dus la superlativ disoluția luminii asupra formei, postimpresionistul cel mai original dintre români (deși cea mai lungă dintre perioadele sale creatoare a trăit-o în Provence, unde lumina invadează și topește volumele)

deși în colecția permanentă a tuturor muzeelor importante din România, iar Muzeul de Artă din Medgidia i-a purtat numele (închis în 2009 din lipsă de fonduri), ultima expoziție Lucian Grigorescu a fost organizată în anii '40 (după ce în 1938 expunea la Bienala de la Veneția); o retrospectivă va ului iubitorii de artă modernă prin originalitatea și forța impresionismului său și îl va reinstitui drept unul dintre cei mai mari colorişti ai picturii românești moderne

8

Petre Iorgulescu-Yor

modernist sintetic, de talent, de calibrul unor Sion ori Iser, cu amprentă stilistică unică și ușor recognoscibilă

o scurtă expoziție organizată în 2005 de Muzeul Național de Artă, însoțită de un catalog în tiraj restrâns, insuficiente pentru reamintirea acestui modernist interesant și apreciat în perioada interbelică, pasionat de Balcic și culoare; opera poate face cu succes față unei retrospective spectaculoase

9

Adam Bălțatu

asemănător lui Sion pentru talentul și reușita cu care a abordat diversitatea stilistică și iscusința cu care a sintetizat preocupările moderniste ale vremurilor sale, deseori opuse, unul dintre impresionisti târzii de prim rang ai picturii românești

cu o ultimă expoziție în anii '60, amintirea lui Bălțatu este întreținută doar de expozițiile permanente ale muzeelor românești și dragostea colecționarilor pentru impresionism; poate ține o retrospectivă uimitoare, prin diversitate de preocupări stilistice și văltoarea de lumini calde și colorate

10

Vasile Popescu

modernist plin de rafinement și decorativitate, ce compune intelectual, din vată colorată, puternic influențat de moderniștii francezi (mai ales Dufy și Matisse)

s-a bucurat de o splendidă expoziție retrospectivă organizată de Muzeul Național de Artă în 1998, dar între timp generațiile colecționistice s-au succedat, iar rafinementele lui Vasile Popescu au alunecat din atenție

11

Lucia Dem Bălăcescu

modernistă de temperament, regizând scenele cu (poate) cele mai multe personaje din pictura românească, are un stil distinctiv și o amprentă vizuală greu de uitat

cu o ultimă expoziție, la Muzeul Național de Artă, la sfârșitul anilor '70, această artistă torențială și năstrușnică, cu un stil ilustrativist și povești pline de picanterie, poate ține cu succes o retrospectivă interesantă de nivel național

12

Alexandru Moscu

desenator de mare acuratețe, în tradiția marilor clasici, a încercat să realizeze - și deseori a reușit - marea artă, atât în interbelic, dar și ulterior în realismul socialist

nu știm ca rețeaua muzeală românească să îi fi organizat vreo retrospectivă; suntem însă de părere că este doar una dintre foarte multele omisiuni ale sistemului, surmontabilă în privat printr-o expoziție de mare forță, care poate tăia răsufierea

13

Henri Catargi

poate cel mai cartezian modernist român, compoziții echilibrate,
cu economie de culoare, imuabil construite, adresate doar celor
ce aud muzica discretă a sferelor

15

Gheorghe Vânătoru

unul dintre primii și cei mai importanți expresioniști români, Vânătoru a fost în mare vogă până în anii 2000, pentru ca ulterior, pe fondul neorganizării de expoziții și intrării în competiție de sens cu contemporana, capitalul său de atenție să scadă la o cotă de avarie; are însă datele artistice să evolueze cu siguranță mai bine în viitor

cu o expoziție relativ recent dedicată de Pinacoteca București în 2011, pictorul poate beneficia de o mare și completă retrospectivă, care să îl replaseze în topul interesului pieței, cel puțin raportat la actualitatea sa cromatică

14

Max Arnold

cunoscut mai degrabă drept acuarelist (drept cel mai mare acuarelist peisagist român), uleiurile sale sunt cel puțin la fel de expresive - explozii de culoare, intersecții de linii de forță

din păcate au trecut 50 de ani de la ultima expoziție din anii '70 realizată lui Max Arnold de Muzeul Național de Artă (Muzeul de Artă din Botoșani i-a dedicat o mică expoziție anul trecut)

16

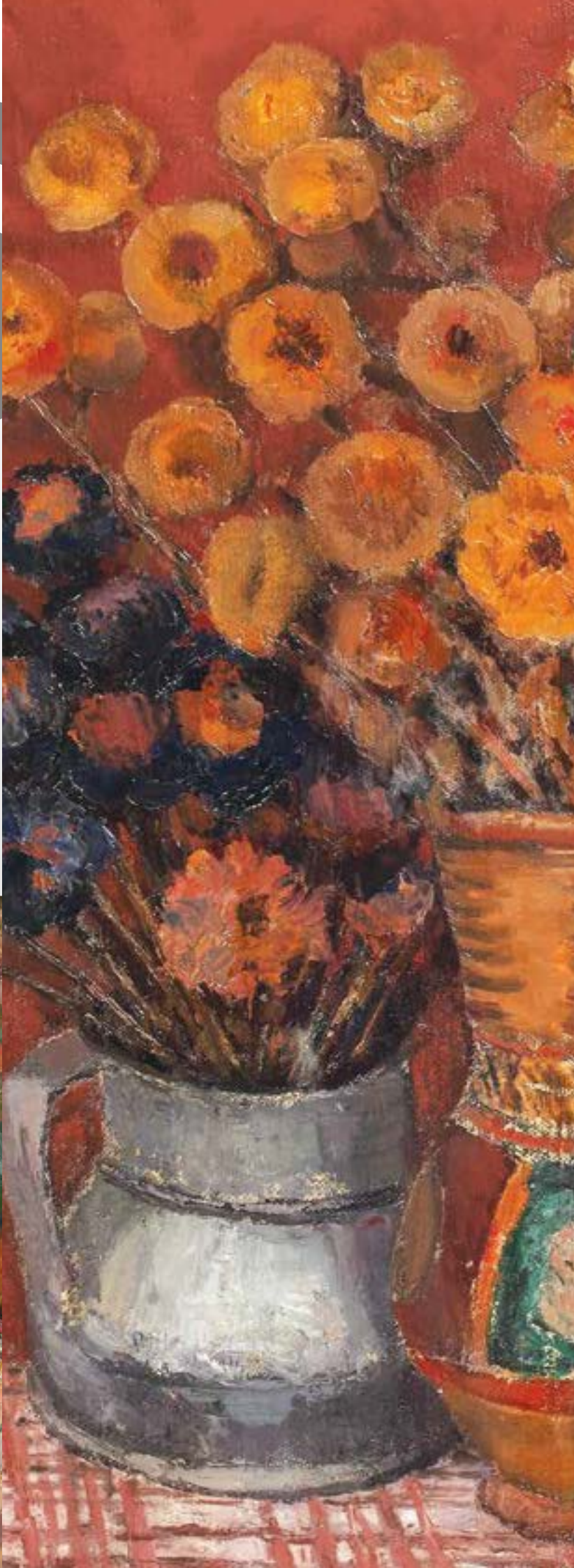
Dumitru Ghiață

un artist special, practicând un postimpresionism viguros de notă rustică și incorporând o suavă naivitate, considerat specific național, a fost larg colecționat către sfârșitul perioadei interbelice, dar și durabil în postbelic

cu o ultimă mare expoziție în 1967, artistul a rezistat vreme îndelungată în atenția și stima publică dată fiind vizitabilitatea permanentă a Casei sale Memoriale din str. Dr. Clunet, ce a fost însă la rândul ei închisă acum cca. 20 de ani; cu postimpresionismul său particular și original de bună calitate, cu românismul său duios și decent, o retrospectivă a operei sale ar impresiona și conta semnificativ în piață

17

Alexandru Moser Padina

postimpresionist de talent, cu tușă de o mare expresivitate, rar în piață și colecții, emigrează după război în Elveția, unde ocupă un loc onorabil în dicționarele de pictură modernă

nu ne amintim să fi văzut vreun catalog de expoziție retrospectivă a acestui mare preferat al lui Zambaccian, dar suntem convingeți că ar putea susține o importantă și revelatorie expoziție

18

Paul Miracovici

unul dintre rafinații interbelicului, câștigat ireversibil de partea solarității și picturii de atmosferă, reproduce static ceea ce la Lucian Grigorescu curge; a fost și fondatorul afișului turistic modern

cu o ultimă expoziție în anii '80, o retrospectivă Miracovici ne-ar șoca prin europenitate și contemporaneitate; nu pictează simple peisaje, ori simple naturi statice, lucrările sale au prezență, au spirit

19

Alexandru Satmari

părtaș al celei mai mari dinastii artistice românești, familia Szathmary-Storck, arta sa se află la intersecția, uneori neașteptată, dar în sinteza lui izbită, a mai multor stiluri sau vremuri, de la academism la impresionism, la tradiționalism, la simbolism etc.

20

Ștefan Constantinescu

postimpresionist de marcă al perioadei interbelice, cu un colorit sobru amintind de Iser și Derain, dar o vibrație a tușei disolutive de contururi asemănătoare celei practicate de Lucian Grigorescu

cu o ultimă expoziție retrospectivă organizată de Muzeul Național în 1984, Ștefan Constantinescu a alunecat treptat în afara memoriei noastre, chiar dacă reținea atenția colecționarilor în Saloanele Oficiale și face parte din patrimoniile tuturor muzeelor românești mari; o nouă retrospectivă, la 50 de ani de la ultima, l-ar reinstitui în gala modernității românești importante

Irina Dragomir

Ștefan Ungureanu

Paul Baraka

Daniel Rădulescu

Ondine Slimovschi

Gheorghe Anghlescu

Robert Lőrincz

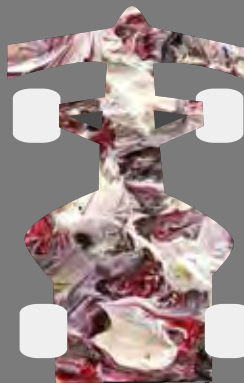
Obie Platon

Alexandru Ranga

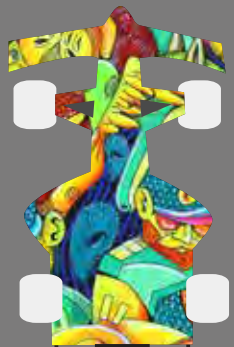
Mihai Mureșeanu

Mircea Ciutu

Sasha Robert Bandi

Irlo

top 13 supercontemporani
de urmărit

IRINA DRAGOMIR

1983, Mangalia

Se joacă cu clișeele, cu lucrurile banale, superficiale, ascunzând un nucleu dur. Registrul său stilistic amintind de Pop Art prinde privitorul într-un joc psihedelic de culori, forme și motive. Irina nu militează, nu moralizează. Lucrările sale sunt executate curat, clar și precis, într-un registru cromatic vibrant

a avut de curând o largă expoziție, de succes de public, la Art Safari 9 (2022), toate intrările prealabile în licitație publică au fost adjudecate cu creștere (a ajuns repede de la câteva sute de euro în 2019 la câteva mii de euro), place imediat și place tuturor

ȘTEFAN UNGUREANU

1984, București

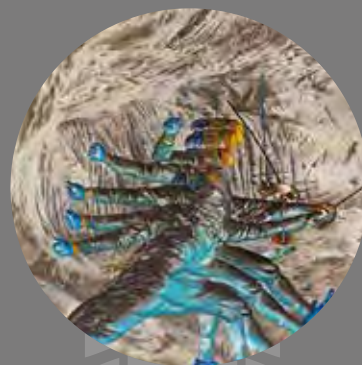
Își structurează creația în cicluri concis și clar delimitate, dezvăluind o pictură cu fir narativ, timp și spațiu.

Comunitatea, grupul, inteligența mulțimilor determină evoluția omenirii, artistul nu este interesat de indivizi sau povești personale. Își extrage ideile din lumea teoriilor științifice, a experimentelor de laborator, a inovațiilor tehnologice.

de un figurativism ireproșabil, la prețuri încă accesibile, generație a anilor 2000 ale cărei prețuri de piață s-au maturizat mai târziu decât creația, a venit vremea pieței vârfurilor acestei generații bucureștene

PAUL BARAKA

1994, Arad

Abordează subiecte considerante șocante sau imorale în cadrul unui anumit sistem de valori, într-o manieră hiperrealistă, fie că vorbim de sculpturi sau picturi. Simultan iconoclast și iconofil, Paul Baraka-Marat scoate la suprafață banalitatea a ce mulți consideră rău, degradant sau tulburător.

talent+viziune+tehnică+înclinație către spectacol, se remarcă ușor, se uită greu, va fi dorit în toate expozițiile colective, de mesaj, va deveni repede popular

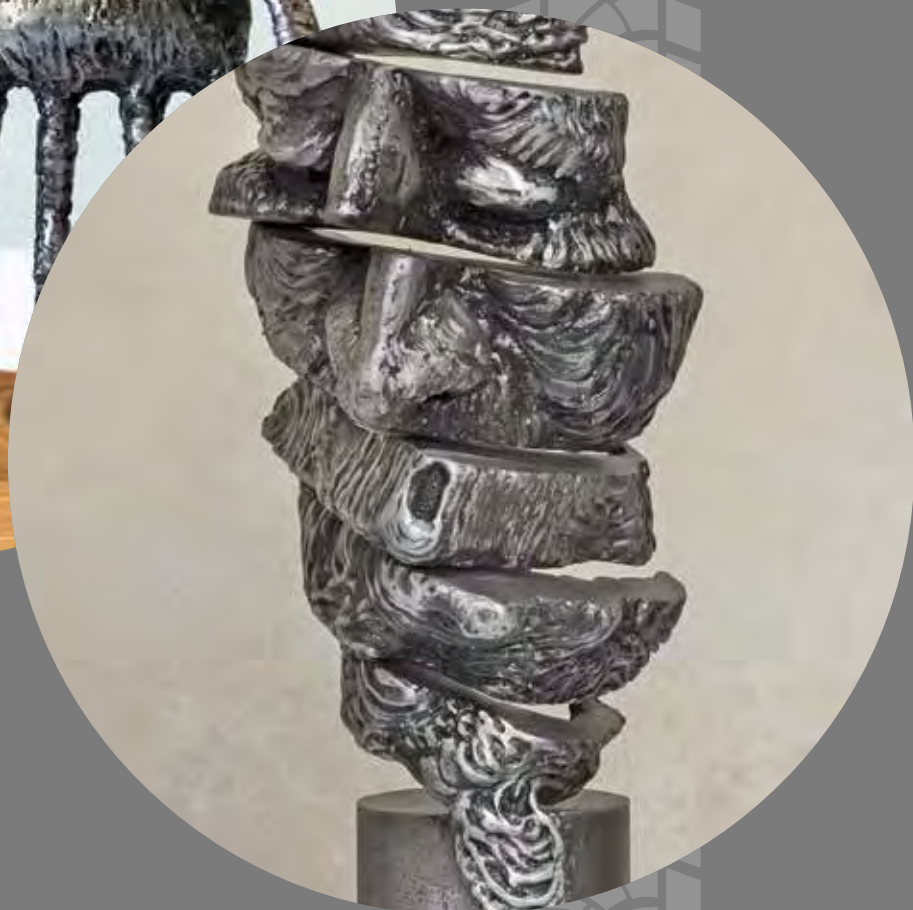
DANIEL RĂDULESCU

1990, Braşov

Îşi topeşte pasiunea pentru oţel la 1200°C. Material cu proprietăţi inedite, oţelul permite modelarea ori de câte ori se doreşte, fără a-şi pierde caracteristicile. Stratificarea oţelului conduce la rezultate remarcabile prin contrastul texturilor, armonizat prin volumetrie şi repetiţie. Lucrările sale stau sub semnul dinamismului, al cinetismului.

talentat, muncitor, comunicativ, are energia bună alături de care se construieşte uşor un nume/o carieră

ONDINE SLIMOVSKI

1982, Timișoara

Își concentrează interesul pe figura feminină tânără, nu ca portret, ci ca simbol arhetipal, ca întruchipare a subconștientului și a forței creatoare Anima, dar și ca vehicul al celor mai profunde emoții umane: speranță, încredere, regrete și așteptări. Lucrările Alinei se conturează într-o estetică romantică a mediului social contemporan.

cotație actuală mică de piață, însă lucrări construite în jurul frumosului (tematic + ca virtuozitate a realizării), care plac tuturor categoriilor de public, creșterea este inevitabilă, în condițiile unei bune gestionări a ieșirii în piață

GEORGE ANGHELESCU

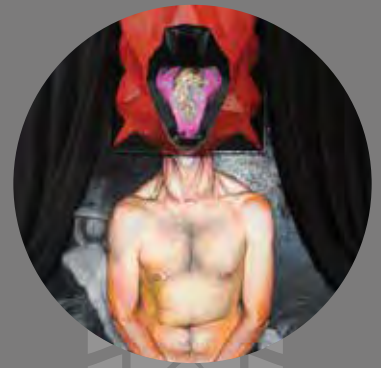
1985, București

Este artistul unei tragedii sociale contemporane, a unei realități incomode, traumatizante, a violenței sociale. George este un artist urban, strâns legat de viața culturală a metropolei, prin predilecția sa pentru punk, cromatici intense, desen hiperrealist și ironie subtilă.

de asemenea artist de vârf al generației bucureștene a anilor 2000, prețul a rămas în urma calității (mai ales raportat la cotațiile de piață ale mult mai tinerelor generații, mult mai prețioase în privința prețului solicitat), probabil urmează să încorporeze în preț nivelul de maturitate acumulat

ROBERT LŐRINCZ

1995, Sfântul Gheorghe

Este unul din artiștii emergenți ai momentului, explorând și redescoperind puterea vizualului inspirat de mitologie și simbolism. Personajele sale, puternic individualizate prin detalii precum vestimentație, trăsături fizice, sunt surprinse într-o stare de reverie profundă, într-un spațiu an-istoric.

o tânără speranță (meșteșug, seriozitate, cultură), un bun manager îl poate conduce către un succes de piață

OBIE PLATON

1987, Iași

și-a dezvoltat un limbaj vizual care provoacă gândirea, printr-un joc complex de imagini. Lucrările sale au pornit de la geometria și filosofia platonice, însă cuprind și elemente ce țin de cultura locală, credințele populare și imaginarul colectiv. Discursul său plastic sugerează ironie față de comportamentele umane și structura socială.

impresionează prin versatilitate și complexitatea compozițiilor, stilul său place, a avut recente succese de piață, susținut de o galerie dinamică și inovativă, suntem de părere că numele său a început să fie cunoscut/urmărit și că cotația sa nu se va opri aici

ALEXANDRU RANGA

1995, București

 folosește metalul ca principală formă de exprimare, din dorința de a sugera asprimea din spatele câmpului său vizual în relație cu elementul pe care ulterior îl metamorfozează. Artistul consideră metalul definitoriu pentru propriul caracter. Ciclul său recent se oprește asupra câtorva forme din regnul animal, poate chei în lanțul trofic prin rolul unic pe care îl îndeplinesc: albina, șobolanul, acvila etc.

 talentat, adaptabil, muncitor, produce într-o tehnică greu de stăpânit care îl particularizează, credem că produce mai multă valoare decât cotația sa actuală de piață

IRLO

1985, Bistra

vede în street art o formă de cetățenie activă, prin care artiștii își expun ideile sau ridică întrebări sociale sau politice fără să ceară voie. Lucrările sale au ceva specific locului, dar și povești universale și umor, precum și gravitatea și întrebările despre sistem, despre noua dezordine mondială și despre natură.

inovativ, simpatic, spumos, cu dexteritate creativă, credem că se va impune drept exponent remarcabil al artei de azi, al curentului de artă urbană

MIHAI MUREȘAN

1995, Gherla

Își construiește lucrările pe un desen extrem de minuțios, imaginat până la cele mai mici detalii. Orașul său natal, clădirile din cartierul său ori geometria studioului său sunt principalele sale puncte de plecare, pe fondul unei culturi plastice evidente (Van Eyck, Hans Memling sau Dieric Bouts), către peisaje interioare, sufletești.

cult, temeinic, muncitor, nu creează la întâmplare, nu lasă în urmă lucrări imperfecte, are premisele unei continue evoluții, un bun manager î-l va orienta către rosturile cotării de piață, puținele lucrări apărute în licitații au impresionat prin acuratețe și s-au vândut peste estimări

MIRCEA CIUTU

1989, București

transformă noțiunea de pictură contemporană,
recurgând actualmente la tehnica impasto.

Aflate la granița dintre abstract și figurativ, personajele
lui Mircea Ciutu se lasă identificate din culoare și umbre.

o abordare sculpturală, savuroasă, memorabilă,
a plecat pe o scurtătură și poate ajunge în față,
un indiciu ar fi că puținele lucrări ajunse în licitații
s-au vândut peste estimări

SASHA BANDI

1989, Cluj Napoca

transformă malignul și îl transpune într-un conținut vizual puternic. El interoghează abisul uman într-o activitate de cercetare a celor mai profunde sentimente și trăiri umane. Picturile și desenele sale pun în discuție o societate dezumanizată, marcată de abuzuri, îndoieli, angoase și întuneric. Deseori, acestea sunt însoțite de texte grafice, pentru a accentua aceleași sentimente.

un artist filosof, opune puținătatea mijloacelor greutății/profunzimii mesajului, amar dar împăciuitoare, arta sa constă în simboluri, cu care unii vor dori să se însoțească, pariem că va ajunge cunoscut, tocmai pentru a nu fi învățat să devină comercial

